

Sygn. akt **IVRC 1039/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Kubica**

Protokolant **Michalina Czyrson**

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2015r. w Gdańsku sprawy

z powództwa J. T.

przeciwko małol. M. T. zast. przez matkę W. T.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda J. T. na rzecz małoletniego pozwanego M. T. do rąk jego matki W. T. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

III. kosztami sądowymi obciąża powoda J. T. uznając za uiszczone

na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IV RC 1039/14

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2014 roku J. T. wniósł pozew przeciwko swojemu synowi M. T. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową W. T. domagając się obniżenia alimentów do kwoty po 1.800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wyrokiem z dnia 13 września 2012 roku sygn. V C 63/12 Sąd Okręgowy w Elblągu zobowiązał go do uczestniczenia w kosztach utrzymania małoletniego w wysokości po 2.000 zł miesięcznie. Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 6 marca 2014 roku w sprawie I ACa 909/13 zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu, zobowiązując powoda do łożenia na rzecz syna alimentów w wysokości po 2.500 zł miesięcznie. Powód podał, że od czasu wydania orzeczenia zaszła istotna zmiana okoliczności. Według twierdzeń powoda, zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby pozwanego. Małoletni brał udział w szeregu zajęć dodatkowych, a obecnie uczęszcza tylko na jedno. Ponadto powód wskazał, że poprzednio małoletni mieszkał z matką w wynajmowanym mieszkaniu, natomiast obecnie mieszkają oni w lokalu należącym do partnera matki małoletniego. Według wskazań pozwanego możliwości zarobkowe matki małoletniego wzrosły znacznie od daty orzekania o alimentach. J. T. podał, że uczestniczy w kosztach utrzymania małoletniego ponad kwotę alimentów, przekazując dziecku prezenty o znacznej wartości. Podczas wakacji w 2014 roku powód przekazał matce małoletniego, na prośbę samego małoletniego, kwotę 1.600 zł na cel wakacyjny dla dziecka. W ocenie powoda miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi ok. 2.000 zł./k.2-5/

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 marca 2015 roku, W. T. działająca jako przedstawicielka ustawowa małoletniego M. T. wniosła o oddalenie powództwa w całości

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana zaprzeczyła okolicznościom przywołanym w pozwie. Ponadto strona pozwana wskazała, że pomiędzy matką małoletniego a powodem przed tym Sądem toczy się postępowanie o ustalenie kontaktów. Matka małoletniego podała, że w 2014 roku powód dobrowolnie przekazał na potrzeby wypoczynku wakacyjnego dodatkową kwotę 1.500 zł, co według strony pozwanej wskazuje na fakt, że dotychczasowa kwota alimentów może nie zaspokajać potrzeb małoletniego. W. T. podała, że nie posiada dowodów na dysponowanie środkami przekazywanymi przez powoda, gdyż wcześniej nie wyrażał on woli wglądu w wydatki małoletniego i nie gromadziła ona paragonów, faktur. Ponadto, odnośnie zajęć dodatkowych małoletniego, wskazano, że w związku ze zmianą upodobań dziecka pojawiły się w jego planie nowe zajęcia, które kompensują poprzednie. Matka małoletniego potwierdziła, że zmieniła miejsce zamieszkania. W zamian za udostępnienie lokalu matka pozwanego przekazuje swojemu partnerowi kwotę 2.000 zł miesięcznie (w tym czynsz, TV, światło, gaz, woda i centralne ogrzewanie). Według twierdzeń matki pozwanego, powód oprócz kwoty 1.500 zł przeznaczonej na wakacje małoletniego, nie przekazywał większych sum matce małoletniego. Dokładał się jedynie do prezentów, które rodzice małoletniego kupowali wspólnie.

Strona pozwana podała, że powód wybudował nowy dom w E., posiada dwa luksusowe samochody, trzeci natomiast kupił córce. Przedstawicielka ustawowa pozwanego podjęła pracę od listopada 2014 roku jako agentka ubezpieczeniowa. Dom, który posiada, był przez nią remontowany. Według wskazań matki pozwanego, brakowało chętnych na wynajem lokali użytkowych, których jest właścicielką, dlatego nie osiągała ona znacznych przychodów z tego tytułu.

Kontakty małoletniego pozwanego z powodem zostały zabezpieczone w sprawie I. N. (...) w styczniu 2015 roku, w ten sposób, że odbywają się co tydzień./k.55-59/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. i W. T. zawarli związek małżeński w dniu 14 marca 1987 roku. Było to trzecie małżeństwo matki pozwanego oraz pierwsze małżeństwo powoda. Ze związku tego pochodzą E. T. urodzona (...) oraz M. T. urodzony (...).

Sąd Okręgowy w Elblągu wyrokiem z dnia 13 września 2012 roku sygn. V C 63/12 związek małżeński zawarty pomiędzy J. T. i W. T. rozwiązał przez rozwód. Władzę rodzicielską nad małoletnim M. T. powierzył obojemu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania dziecka przy matce. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego dziecka stron Sąd obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zobowiązał J. T. do łóżenia na utrzymanie małoletniego M. T. kwoty 2.000 zł miesięcznie.

Od powyższego wyroku złożono apelację.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 marca 2013 roku, sygn. I ACa 909/12, zmieniono zaskarżony wyrok w punkcie III dotyczącym obowiązków alimentacyjnych i podwyższono kwotę alimentów do 2.500 zł miesięcznie.

Sąd Apelacyjny ustalił, że rozkład pożycia stron nastąpił 1 kwietnia 2011 roku, od kiedy to małżonkowie nie mieszkali razem i nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego. Od czasu wyprowadzenia się z J. T. małoletni M. T. zamieszkiwał z matką i utrzymywał z ojcem kontakty. W czasie orzekania Sądu Apelacyjnego małoletni M. T. był na etapie edukacji początkowej, uczęszczał do szkoły publicznej. Uczęszczał na zajęcia dodatkowe, w tym basen (140zł), lekcje tenisa (70zł), klub (...) i nauka języka angielskiego (276zł co dwa miesiące). Dodatkowe opłaty szkolne wynosiły : 70zł – obiady, komitet rodzicielski – 25 zł, wyjścia do kina, teatru – 100 zł. Małoletni korzystał z płatnego placu zabaw, co wraz z dojazdem i jedzeniem, kosztowało 100 zł. Na wyżywienie małoletniego jego matka przeznaczała około 20 zł dziennie, na chemię i kosmetyki około 150 zł miesięcznie. Sąd Apelacyjny ustalił, że matka małoletniego realizowała swój obowiązek alimentacyjny wobec syna poprzez sprawowanie nad nim bezpośredniej opieki i wychowywania go.

J. T. w dacie orzekania przez Sąd Apelacyjny prowadził firmę (...). W 2010 roku osiągnął dochód w wysokości 1.142.697,84 zł. Za okres od marca do lipca 2012 roku dochód powoda wyniósł 175,099,00 zł. Około 80 % kwoty powód przeznaczał na zakup towaru i urządzeń do firmy. Powód wynajmował mieszkanie w E. za kwotę 1150 zł miesięcznie. Od lata 2011 roku zamieszkiwał w domu pozwanej, dokonując tam remontów i ponosząc koszty jego utrzymania. Spłacał kredyt zaciągnięty na mieszkanie w K. w kwocie 3.500-4.000 zł miesięcznie. Ponadto powód przyczynił się

do utrzymania dorosłej córki, przeznaczał na to kwotę 1.500-2.500 zł miesięcznie. Powód posiadał oszczędności w wysokości około 80.000 zł.

W. T. w tym czasie mieszkała wraz z małoletnim w wynajmowanym mieszkaniu w S.. Koszt najmu wynosił 3150 zł miesięcznie. Matka pozwanego nie pracowała, utrzymywała się z oszczędności i z dochodów z tytułu czynszu najmu należących do niej lokali użytkowych, który wynosił od 4.750 do 3.700 zł miesięcznie. W okresie od lipca do grudnia 2011 roku osiągnęła dochód w wysokości 40.707 zł, a od marca do sierpnia 2012 roku w wysokości 15.372 zł.

(**Dowód** : - odpis skrócony aktu urodzenia k. 6,7 akt V C 63/12,

- odpis skrócony aktu małżeństwa k. 5 akt V C 63/12,

- wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu z uzasadnieniem k. 318, 321-326 akt V C 63/12

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z uzasadnieniem k. 380-394 akt V C 63/12)

Powód J. T. ma 50 lat. Od 19 lat prowadzi działalność gospodarczą - firmę handlową zajmującą się sprzedażą mebli na eksport. Firma zatrudnia 24 osoby. W 2014 roku zaciągnięty został kredyt w wysokości 6 mln zł, który pokrył w części (oprócz środków własnych w wysokości około 3 mln zł) koszty wybudowania hali magazynowej oraz hali wystawienniczej z zapleczem socjalnym. Firma jest właścicielem gruntów, na których stoją budynki firmowe. Powód w bieżącym roku wybudował dom. Rata kredytu, który zaciągnął na ten cel, wynosi 2.500 zł miesięcznie.

Z zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu za 2013 rok wynika, że powód osiągnął dochód w wysokości 2.702.207,77 zł. Wysokość osiąganego dochodu wynika także z dokumentów księgowych firmy powoda. Powód deklaruje przeciętny miesięczny dochód z działalności gospodarczej na poziomie ok. 200.000 zł.

Powód jest właścicielem mieszkania w K.. Mieszkanie zostało zakupione na kredyt, w trakcie małżeństwa stron. Małżonkowie dokonali podziału majątku w tym zakresie, powód spłacił matkę pozwanego w 2013 roku kwotą 40 tys. zł.

Powód okresowo przekazuje małoletniemu pozwanemu prezenty. Kupuje sprzęty elektroniczne, ubrania, słodycze. W 2014 roku przekazał matce małoletniego kwotę 1.500 zł na wydatki związane z wyjazdem wakacyjnym. Zadeklarował wyposażenie pokoju małoletniego w meble i udział w zakupie podręczników i przyborów szkolnych w związku z rozpoczęciem kolejnego roku szkolnego. W ubiegłym roku szkolnym to powód kupił podręczniki dla syna.

(**Dowód** : - zeznania powoda J. T. – k. 104-106,

- zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego W. T. – k. 107,

- zeznania świadka K. M. – k. 104,

- PIT-36L powoda J. T. – k. 31-34

- PIT/B powoda J. T. – k. 35-36,

- sprawozdanie finansowe, informacja do bilansu, bilans, rachunek zysków i strat – k. 37-43

- umowa kredytowa nr (...) – k. 44-53,

- umowa kupna-sprzedaży lokalu w K. – k. 132-134,

- umowa kredytu dla nieruchomości w K. – k. 137-138)

W. T. ma 51 lat. Jest właścicielką 3 lokali użytkowych w E., które wynajmuje osiągając z tego tytułu dochód w wysokości co najmniej 4 tys. zł miesięcznie. Matka pozwanego zlikwidowała polisę na życie o wartości 48 tys. zł. Matka pozwanego jest także właścicielką domu jednorodzinnego w E., w którym w czasie małżeństwa mieszkała z powodem. Dom nie

jest wynajmowany, został wystawiony na sprzedaż za cenę 735 tys. zł. Aktualnie w domu tym mieszka córka powoda i matki małoletniego pozwanego. E. T. ma 28 lat i pracuje w firmie ojca.

Od 2014 roku W. T. pracuje jako agent ubezpieczeniowy w ramach własnej działalności gospodarczej osiągając dochód w granicach 2-3 tys. zł miesięcznie. Od kwietnia 2015 roku przebywa na zwolnieniu lekarskim. Matka małoletniego posiada dziesięcioletni samochód marki M. (...).

Z zeznania podatkowego przedstawicielki ustawowej pozwanego wynika, że w 2014 roku osiągnęła ona dochód z działalności gospodarczej w wysokości 48.729,45 zł, w 2013 roku natomiast 43.042,36 zł. W 2014 roku ponadto osiągnęła dochód z wynajmu lokali w wysokości 42.870,93 zł, w 2013 roku natomiast w wysokości 42.275,16 zł.

Od kwietnia 2015 roku małoletni wraz z matką zamieszkuje w S. w wynajmowanym mieszkaniu. Kwota czynszu najmu oraz wszystkie opłaty ponoszone przez najemcę wynoszą łącznie około 3.200 zł miesięcznie. Uprzednio mieszkali oni w lokalu będącym własnością partnera przedstawicielki ustawowej pozwanego. Koszty z tym związane wynosiły 2.000 zł miesięcznie. Aktualnie W. T. nie kontynuuje w/w związku.

(**Dowód** : - zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego W. T. – k. 106-108,

- zeznania powoda J. T. – k. 105-106,

- zeznania świadka K. M. – k. 103,

- księga przychodów i rozchodów – kopia – k. 60-61, 130,

- umowa najmu lokalu przy ul. (...) w S. – k. 70-73,98-101,

- PIT-36 W. T. – k. 111-113,118-123,

- PIT/B W. T. – k. 114-115, 124-125)

Małoletni M. T. ma 10 lat. Rozpoczyna naukę w V klasie szkoły podstawowej. Cierpi na nerwicę, pozostaje pod opieką lekarza. Koszt leków wynosi około 50 zł miesięcznie. Małoletni uczęszcza na basen raz w tygodniu. Matka małoletniego przewiduje kontynuowanie korepetycji z języka angielskiego oraz języka niemieckiego dla małoletniego. Koszt jednej lekcji wynosi około 30-35 zł. Lekcje angielskiego małoletni miał w ubiegłym roku szkolnym. Koszty wyżywienia małoletniego powoda przy uwzględnieniu jego upodobań i standardu życia jego rodziców wykoszą ok. 800-1.000 zł miesięcznie. Z tych samych przyczyn jako wyższe niż przeciętne dla dzieci w wieku powoda należy uznać jego potrzeby w zakresie odzieży czy obuwia i oszacować je na poziomie 200-250 zł w skali miesiąca. Udział małoletniego w kosztach mieszkaniowych łącznie z opłatą za telewizję kablową wynosi ok. 1.600 zł miesięcznie. Do usprawiedliwionych potrzeb pozwanego należą także wydatki na środki czystości i higieny – ok. 100 zł miesięcznie. Jako uzasadnione wydatki należy także ocenić koszty biletów wstępu do (...) czy do (...) w wysokości 150 zł miesięcznie. nadto należy uwzględnić wydatki na składki szkolne, wyjścia ze szkoły, udział małoletniego w imprezach typu urodziny kolegów, co wiąże się z koniecznością drobnych wydatków np. na prezenty, zakupy zabawek czy książek dla małoletniego, finansowanie wypoczynku wakacyjnego, a także kieszonkowe. Łącznie miesięczny koszt w/w usprawiedliwionych potrzeb małoletniego należy szacować na poziomie 3.500-3.700 zł miesięcznie.

(**Dowód** : - zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego W. T. – k. 106-108

- zaświadczenie lekarskie – k. 131,

- dowód zapłaty – konsultacja lekarska – k. 78,)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie. Wiarygodność dokumentów złożonych przez strony do akt nie była w toku procesu przez strony kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda J. T., co do jego sytuacji majątkowej i mieszkaniowej oraz możliwości zarobkowych. Sąd dał także wiarę zeznaniom matki pozwanego W. T. odnośnie sytuacji majątkowej, zdrowotnej i mieszkaniowej pozwanego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych jego matki. W ocenie Sądu, w zakresie w jakim zeznania te wzajemnie ze sobą korelowały i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, należało ocenić część okoliczności faktycznych sprawy jako bezsporne.

Ustalenia w zakresie podstawy faktycznej ustalenia alimentów na rzecz małoletniego M. T. w sprawie o rozwód Sąd oparł na dowodzie z akt tej sprawy sygn. V C 63/12.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd miał także na względzie treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., z których wynika, że ciężar udowodnienia danego faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

W ocenie Sądu powództwo J. T. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozważając merytoryczną zasadność żądania powoda, należy wskazać, że podstawą powództwa o obniżenie alimentów jest art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, bądź też zmianę w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do łożenia na utrzymanie uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych, a więc co do przesłanek konkretyzujących zakres obowiązku alimentacyjnego wymienionych w art. 135 § 1 k.r.o. Nadto należy podkreślić, iż nie każda zmiana stosunków uzasadnia modyfikację świadczeń alimentacyjnych, ale jedynie zmiana istotna i o charakterze trwałym (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86). Jednocześnie należy mieć na uwadze treść art. 135 § k.r.o., który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W przedmiotowej sprawie powód kwestionował usprawiedliwione potrzeby małoletniego pozwanego. W czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku, w sprawie o rozwód pomiędzy rodzicami małoletniego M. T., ustalono, że małoletni mieszka z matką w wynajmowanym mieszkaniu w S.. W skład miesięcznych kosztów jego utrzymania wchodziły także między innymi liczne zajęcia dodatkowe, na które uczęszczał małoletni. W niniejszej sprawie powód poddawał w wątpliwość wysokość obecnie ponoszonych kosztów mieszkaniowych oraz zajęć dodatkowych małoletniego, co miało być jedną z przyczyn uzasadniających obniżenie alimentów. Zarzut ten w ocenie Sądu nie jest uprawniony. Sąd wskazuje, że w zamian niektórych poprzednich zajęć dodatkowych, w których brał udział małoletni (np. tenis, klub (...)), wchodzi nowe zajęcia i korepetycje oraz inne koszty związane z dorastaniem małoletniego, które nie występowały w dacie orzekania przez Sąd Apelacyjny. Taką nową okolicznością jest konieczność rozpoczęcia przez małoletniego prywatnej nauki j. niemieckiego (małoletni do tej pory brał jedynie lekcje z j. angielskiego). Matka pozwanego wystarczająco umotywowała konieczność podjęcia takich zajęć, a powód tego skutecznie nie zakwestionował. Małoletni nadal uczęszcza na basen, korzysta z (...) czy (...), co generuje określone, a ustalone powyżej, koszty. Wydatków tych w kontekście sytuacji materialnej rodziców, a zwłaszcza ojca, małoletniego nie można uznać za nieuzasadnione czy zbyt wysokie.

Małoletni ma prawo do zaspokajania swoich potrzeb na poziomie odzwierciedlającym standard życia jego rodziców. Z tego powodu koszty tychże potrzeb nie powinny być szacowane na poziomie minimalnym, jak to ma miejsce w przypadku dzieci, których rodzice mają ograniczone możliwości zarobkowe, nierzadko na poziomie minimalnej płacy. W tym kontekście uzasadnione było oszacowanie przez Sąd usprawiedliwionych potrzeb pozwanego na poziomie 3.500-3.700 zł w skali miesiąca. Małoletni ma bowiem prawo do zakupu odzieży czy obuwia lepszej jakości, zaspokajania swoich upodobań żywieniowych (w granicach rozsądku – wielokrotne wizyty np. w (...)) nie są zgodne z dobrem małoletniego, stąd podnoszone przez W. T. koszty wyżywienia pozwanego Sąd uznał za wygórowane, czy korzystania z szeregu zajęć dodatkowych.

Odnosząc się do zarzutu powoda, jakoby W. T. nie udowodniła kosztów utrzymania pozwanego Sąd zauważa, że nikt nie ma obowiązku gromadzenia faktur czy paragonów za zakupy, także i matka pozwanego. Oczekiwanie zatem od przedstawicielki ustawowej pozwanego, że udokumentuje fakturami czy też w inny sposób wydatki na zaspokojenie potrzeb syna za okres poprzedzający wytoczenie przedmiotowego powództwa jest sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym. Brak takich rachunków nie oznacza, że potrzeby i wydatki pozwanego nie zostały udowodnione. Sąd swoje ustalenia w tym zakresie oparł bowiem na dowodzie z przesłuchania matki pozwanego, częściowo popartym dokumentami i oceniając te wyjaśnienia w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu koszty utrzymania powoda nie zmniejszyły się. Zasady doświadczenia życiowego każą twierdzić, że koszty utrzymania 10-letniego dziecka są wyższe niż koszty utrzymania 7-letniego dziecka, w tym m. in. z uwagi na zakończenie etapu nauki w ramach nauczania początkowego, co generuje wyższe koszty związane z edukacją.

Sąd zauważył także, że obecnie matka pozwanego wynajmuje mieszkanie w S., mieszka sama z synem, co również stanowi obciążenie finansowe i wchodzi w części w skład kosztów utrzymania małoletniego.

Oceniając sytuację majątkową i zarobkową powoda wskazać należy, że co do zasady nie uległa ona istotnej zmianie. Osiągane przez powoda dochody są w dalszym ciągu na poziomie znacznie przekraczającym przeciętne zarobki. Powód jest osobą dobrze sytuowaną, dochody z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej szacowane są na ok. 2 mln zł rocznie, powód inwestuje w rozwój firmy, która jak do tej pory prosperuje bardzo dobrze. W dacie uprzedniego ustalania alimentów na rzecz pozwanego, w skład wydatków ponoszonych przez powoda wchodziło dodatkowo utrzymanie córki, która jeszcze studiowała. Obecnie pozostaje ona na swoim utrzymaniu i pracuje w firmie ojca. Powód nie ma na utrzymaniu innych osób poza pozwanym.

Polega na prawdzie zarzut powoda, że zmieniła się sytuacja zarobkowa przedstawicielki ustawowej pozwanego W. T., podjęła ona zatrudnienie (prowadzi działalność gospodarczą), co daje jej dochód rzędu 2.000-3.000 zł miesięcznie, ponadto ma w dalszym ciągu dochody z wynajmu lokali użytkowych w E.. Jest także właścicielką domu w E., który planuje sprzedać. Jednak wskazać należy, że zmiana ta nie jest w ocenie Sądu na tyle istotna, by miała wpływać na obniżenie alimentów. Należy pamiętać, że ustalając alimenty w sprawie o rozwód Sąd miał na uwadze możliwości majątkowe i zarobkowe matki pozwanego, która w tamtym okresie choć nie pracowała, to przecież była osobą zdolną do pracy.

W niniejszym postępowaniu powód nie wykazał, by kwota dotychczasowych alimentów nie znajdowała pokrycia w uzasadnionych potrzebach małoletniego. Należy pamiętać, że małoletni ma prawo do zaspokajania swoich potrzeb, na takim poziomie jaki koresponduje z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi rodziców. Skoro rodzice małoletniego są majątni, zwłaszcza powód, którego firma prosperuje bardzo dobrze i generuje dochody na poziomie 2 mln zł rocznie, małoletni ma prawo do zaspokajania swoich potrzeb na poziomie wyższym niż przeciętne. Rozumie się przez to także wydatki na wizyty w (...), (...), zajęcia pozaszkolne, rozrywki, zakup gier, zabawek itp.

W świetle powyższego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia uwzględnienia pozwu, gdyż powód nie wykazał, by spełnione były podnoszone w pozwie przesłanki obniżenia alimentów. Powód nie udowodnił, by koszty utrzymania małoletniego pozwanego zmniejszyły się lub by dochody osiągnięte przez matkę pozwanego istotnie wpływały na obniżenie koniecznego udziału każdego z rodziców w kosztach jego utrzymania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 138 k.r.o. a contrario w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. oddalił powództwo, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

Z uwagi na fakt, iż powód przegrał sprawę w całości, Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądził od J. T. na rzecz małoletniego pozwanego M. T. do rąk jego matki W. T. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie IV wyroku, Sąd obciążył powoda kosztami sądowymi, uznając je za uiszczone.

na oryginale właściwy podpis